

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **Z. M. (M.)**

skazanego z art. 13 § 1 w zw. z art. 148 § 2 pkt 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2020 r.,

wniosku obrońcy o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 września 2018 r., sygn. akt II AKa

(...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt XXI (...),

postanowił:

1. oddalić wniosek;

2. obciążyć wnioskodawcę Z.M. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt XXI K (...), Z. M. został uznany za winnego przestępstwa kwalifikowanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 1 k.k. i in., za co skazano go na karę 12 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 21 września 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnił podstawę wymiaru kary o przepis art. 60 § 2 i 6 pkt 1 k.k. i złągodził oskarżonemu karę pozbawienia wolności do 10 lat, utrzymując zaskarżony wyrok w pozostałej części.

Obrońca skazanego, na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 a k.p.k., złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wskazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...). W konsekwencji obrońca wniósł o uchylenie tegoż wyroku i przywołanego wyroku Sądu Okręgowego w K. oraz przekazanie sprawy temu Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, zaś na wypadek uznania, że nowe fakty lub dowody wskazują na to, iż orzeczenie jest oczywiście niesłuszne, wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów. Nadto, na podstawie art. 546 k.p.k. wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do wniosku o wznowienie postępowania w postaci:

- oświadczenia brata skazanego z dnia 27.05.2019 r.;
- pisma Sądu z dnia 25.07.2019 r. w kwestii rozważenia złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Obrońca w uzasadnieniu wniosku wskazał na dołączone do niego oświadczenie G. M., z którego wynika, że w trakcie postępowania świadek ten składał nieprawdziwe zeznania obciążające Z. M., co przyczynić się miało do jego skazania. W ocenie autora wniosku, po uprawomocnieniu się zaskarżonego orzeczenia ujawniły się zatem nowe fakty i dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił przypisanego mu czynu.

W odpowiedzi na ten wniosek prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Rzecz bowiem w tym, że obrońca podstawy wznowienia postępowania upatruje w istocie nie w powołanym przepisie art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k., lecz w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., skoro oparł swój wniosek na stwierdzeniu złożenia przez G. M.

w toku postępowania karnego fałszywych zeznań. Dowodem na to ma być oświadczenie G. M., które ten skierował do Sądu Okręgowego, a ów Sąd przesłał skazanemu. W oświadczeniu tym G. M. wyraźnie stwierdził, że „poprzednie zeznania zmyślił”, aby zemścić się na skazanym oraz wprost przyznał, że mówił nieprawdę.

Nie może budzić wątpliwości, że powyższe oświadczenie nie stanowi dowodu w znaczeniu procesowym wobec zakazu płynącego z art. 174 k.p.k. Stanowi ono jednak informację o nowym fakcie, który zaistniał w toku postępowania karnego w niniejszej sprawie. Tyle tylko, że owym nowym faktem jest jednak twierdzenie, że przesłuchiwany w toku postępowania karnego w charakterze świadka G. M. złożył nieprawdziwe zeznania. Wobec tego, że złożenie nieprawdziwych zeznań w procesie karnym stanowi przestępstwo z art. 233 § 1 k.k., to oczywistym jest, że w takiej sytuacji wznowienia postępowania domagać się można w oparciu o podstawę wymienioną w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. (tak też np. postanowienie SN z dnia 16 grudnia 2004 r., IV KO 50/04). W konsekwencji, nie wchodzi w rachubę żądanie wznowienia postępowania karnego na podstawie określonej w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., skoro wspomniane powyżej podstawy wznowienia postępowania są rozłączne.

Z kolei dla skuteczności wniosku o wznowienie, którego podstawę stanowi art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., niezbędne jest wystąpienie warunków opisanych w art. 541 k.p.k., co jednak w niniejszej sprawie nie nastąpiło. Wniosek o wznowienie nie wskazuje w szczególności na wyrok skazujący lub orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania wyroku skazującego.

Dlatego też Sąd Najwyższy ów wniosek oddalił, obciążając wnioskodawcę kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.